



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. Ondřeje Hrabce ve věci

žalobce: **T. M. T.**, nar. X
st. přísl. Vietnamská socialistická republika
bytem X
zastoupený Mgr. Naďou Smetanovou, advokátkou
se sídlem 28. října 1001/3, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4 – Nusle

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2023, č. j. MV-25020-4/SO-2023,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Ministerstvo vnitra (dále „prvostupňový správní orgán“) rozhodnutím ze dne 26. 1. 2023, č. j. OAM-12177-39/PP-2018, zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném od 1. 1. 2021, řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky rodinného příslušníka občana Evropské unie, neboť žádost žalobce ze dne 18. 7. 2018 se stala zjevně bezpředmětnou. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2021, č. j. 3 Azs 246/2021-39, kterým byl přiznán odkladný účinek kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) ze dne 21. 6. 2021, č. j. 9 A 77/2018-78, bylo žalobci obnoveno povolení k trvalému pobytu rodinného příslušníka občana České republiky a pozbylo tedy smyslu vést řízení o žádosti o přiznání nižšího pobytového statusu (přechodného pobytu).
2. Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutí zamítla odvolání žalobce a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdila. Shodně s prvostupňovým správním orgánem uvedla, že přiznáním odkladného účinku žalobě bylo žalobci obnoveno povolení k trvalému pobytu, žalobce tedy disponuje nejvyšším pobytovým oprávněním. Za takovéto situace je vedení řízení o přiznání nižšího pobytového statusu bezpředmětné. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu a zrušení napadeného rozhodnutí žalované.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

3. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je současně nepřezkoumatelné i nezákonné.
4. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí spatřuje ve skutečnosti, že žalovaná nevypořádala odvolací námítku, že usnesení o odkladném účinku je opatření mimořádné a dočasné povahy a jako takové tak nemůže představovat dostatečný podklad pro učinění závěru, že se jiná žádost žalobce o pobytové oprávnění stala bezpředmětnou. Dále pak v tom, že žalovaná nijak nereagovala na žalobcovu odvolací argumentaci, že pokud by bylo o jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu vyhověno, byl by dán důvod k postupu dle § 73 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), upravující možnost zrušení usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu. Z odůvodnění usnesení o odkladném účinku totiž vyplývá, že odkladný účinek byl přiznán, aby žalobci umožnil pobývat na území České republiky do doby rozhodnutí o jeho kasační stížnosti, neboť jeho nuceným vycestováním by mohl být významně narušen jeho rodinný život. Pokud by byl žalobci přechodný pobyt povolen, odpadl by důvod pro přiznání odkladného účinku.
5. Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřuje ve skutečnosti, že žalovaná svůj závěr o bezpředmětnosti žádosti vystavěla na podkladě dočasného a mimořádného rozhodnutí soudu o přiznání odkladného účinku. O zjevné bezpředmětnosti žádosti o povolení k přechodnému pobytu by přitom bylo možné uvažovat toliko za situace, pokud by došlo k pravomocnému zastavení řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu. Žádost se totiž stane zjevně bezpředmětnou pouze tehdy, pokud v průběhu řízení dojde k takové změně skutkových nebo právních okolností, že vydání rozhodnutí, ať již kladné či zamítavé, by bylo bez vlivu na právní postavení žadatele. Přitom v posuzované věci by se vyhověním žádosti o povolení k přechodnému pobytu postavení žalobce změnilo, neboť na území by začal pobývat na základě povolení k přechodnému pobytu a usnesení o přiznání odkladného účinku by pozbylo významu a mohlo by být zrušeno.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

6. Argumentaci žalované možnosti podání nové žádosti o povolení k přechodnému pobytu, poté, co bude ve věci kasační stížnosti rozhodnuto, považuje za nepřipadnou. Oproti stávajícímu stavu by došlo ke zhoršení žalobcova právního postavení. Nově podaná žádost by mu totiž nezaložila fikci oprávněnosti pobytu na území ve smyslu § 87y zákona o pobytu cizinců. Zároveň by v tomto novém řízení nebyly správní orgány vázané právním názorem Městského soudu v Praze vysloveným v rozsudku ze dne 19.10.2022, č.j. 8 A 62/2020-81. Jako řečnickou si žalobce položil otázku, aby v mezidobí nedošlo ke změně zákona o pobytu cizinců, které by potenciálně žalobci znemožnilo podat novou žádost o povolení k přechodnému pobytu.
7. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zopakovala, že v době vydání prvostupňového i napadeného rozhodnutí žalobce na území České republiky pobýval na základě trvalého pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, a to na základě odkladného účinku vydaného v rámci řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí městského soudu ze dne 21. 6. 2021, čj. 9 A 77/2018-78. Smyslem odkladného účinku je ochrana účastníka řízení před negativními následky správního rozhodnutí. V cizineckém právu jde typicky o možnost setrvat na území státu do doby rozhodnutí soudu o žalobě, a tedy nebýt nucen opustit toto území pro případ, že by v soudním řízení vyšlo najevo, že rozhodnutí správního orgánu nebylo z jakéhokoli důvodu správné. Odborná literatura k odkladnému účinku uvádí následující: „*Pozastavení účinků napadeného rozhodnutí znamená, že právní poměry jsou po přiznání odkladného účinku upraveny tak, jako by napadené rozhodnutí vůbec nebylo vydáno.*“ (POTĚŠIL, L., ŠIMÍČEK, V. a kol., *Soudní řád správní: Komentář [Systém ASPI]*. Nakladatelství Leges, Praha, 2014.). Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 30. 9. 2008, č. j. II. ÚS 1260/07-1, vyložil, že odložením vykonatelnosti: „*dochází k sistaci správního aktu, který formálně zůstává pravomocným, avšak uložené povinnosti nelze vynucovat a odejmutá práva zůstávají prozatím zachována*“. Pro napadené rozhodnutí je rozhodný stav v době vydání rozhodnutí. V době vydání rozhodnutí přitom nemohlo mít případné meritorní rozhodnutí ve věci žádný faktický vliv na možnost žalobce pobývat na území České republiky. Žalobce není zbaven možnosti požádat znovu o přechodný pobyt, avšak za situace, kdy projednání jeho žádosti takový faktický vliv mít bude. Žalovaná tak setrvává na svém odůvodnění a navrhuje, aby žaloba byla zamítnuta.

III. Posouzení žaloby

8. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaná vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
9. Podstatou sporu je posouzení právní otázky, zda právní stav nastolený v důsledku přiznání odkladného účinku rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce činí z žádosti žalobce o udělení povolení k přechodnému pobytu rodinnému příslušníkovi občana EU žádost bezpředmětnou.
10. Podle § 90 odst. 4 správní řádu platí, že *jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení*

zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.

11. Podle § 66 odst. 1 písm. g) platí, že řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže se žádost se stala zjevně bezpředmětnou.
12. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 19. 3. 2012, č. j. 8 As 103/2011-92, nebo ze dne 14. 10. 2010, č. j. 5 As 62/2009-68) je zjevnou bezpředmětnost nutno vnímat jako stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele, a zastavit řízení z tohoto důvodu lze jen tehdy, jestliže je skutečně již na první pohled zřejmé, že v důsledku změny okolností potenciální kladné či záporné rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam. Toto ustanovení tedy dopadá pouze na případy, kdy v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně skutkových nebo právních okolností, že žádost, která v době jejího podání nebyla bezpředmětná, se bezpředmětnou stane (rozsudek městského soudu ze dne 17. 6. 2010, č. j. 11 Ca 322/2008–39).
13. V rozsudku ze dne 19. 3. 2012, č. j. 8 As 103/2011-92, Nejvyšší správní soud posuzoval zjevnou bezpředmětnost žádosti o zrušení rozhodnutí o správním vyhoštění v okamžiku, kdy toto již neplatí, neboť uplynula doba zákazu vstupu na území. V rozsudku ze dne 23. 1. 2020, č. j. 1 Azs 461/2019-29, se Nejvyšší správní soud ztotožnil s argumentací, že rozhodnutí o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní má vliv na právní postavení žadatele, neboť v případě kladného rozhodnutí se ze zákona stane doba pobytu žadatele na území na základě oprávnění k pobytu podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců (tzv. fikce pobytu) dobou započitatelnou do doby nepřetržitého pobytu na území České republiky pro účely posuzování žádosti o povolení trvalého pobytu dle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců [srov. § 68 odst. 3 písm. f) věta za středníkem zákona o pobytu cizinců]; zatímco v ostatních případech se tato doba nezapočte [srov. § 68 odst. 3 písm. f) věta před středníkem zákona o pobytu cizinců].
14. Dle právní doktríny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2020, č. j. 1 Azs 461/2019-29, bod 11, a tam citovanou komentářovou literaturu) je bezpředmětnou žádostí taková žádost, která, a spolu s ní též správní řízení na jejím základě zahájené, pozbyla svého smyslu (Komentář Wolters Kluwer), žádost, kde fakticky zanikl její předmět nebo zanikl právní titul jejího uplatnění (Ondruš, R. *Správní řád - komentář*. 1. vyd. Praha: LINDE Praha a.s., 2003), nebo kdy v průběhu řízení nastane důvod, v důsledku kterého nelze o žádosti rozhodnout věcně, tzn. nelze ji ani zamítnout, ani jí vyhovět (Vedraľ, Josef. *Správní řád: komentář*. 2. vyd. Praha: Ivana Hexnerová - Bova Polygon, 2012).
15. Podle § 87y zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění do 1. 8. 2021 (tzv. fikce oprávnění pobytu), platí, že *rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a na území pobývá společně s občanem Evropské unie, je oprávněn pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti; po tuto dobu se jeho pobyt na území považuje za pobyt přechodný. **Oprávnění pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti neplatí, pokud nabylo právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění, o trestu vyhoštění, o ukončení přechodného pobytu nebo o zrušení trvalého pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, nebo se jedná o opakovaně podanou žádost, v níž nejsou uvedeny nové skutečnosti, které rodinný příslušník občana Evropské unie nemohl uplatnit v řízení o předchozí žádosti. Oprávnění pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti ministerstvo osvědčí vízovým štítkem vyznačovaným***

do cestovního dokladu podle jednotného formátu stanoveného přímo použitelným předpisem Evropské unie, a to ve formě víza k pobytu nad 90 dnů s dobou platnosti odpovídající předpokládané délce řízení o žádosti; to neplatí, jde-li o cizince zařazeného do informačního systému smluvních států, kterému se vydá pouze potvrzení o oprávnění k pobytu. Platnost dokladu nebo potvrzení osvědčujícího oprávnění pobývat na území zaniká nabytím právní moci rozhodnutí o žádosti.

16. Podle § 72 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, platí, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
17. Z citovaného ustanovení vyplývá, že účinky správního rozhodnutí se v důsledku přiznání odkladného účinku žalobě pozastavují pro futuro počínaje okamžikem, kdy se usnesení soudu o přiznání odkladného účinku stane vykonatelným (shodně též Kúhn, Kocourek ad: Soudní řád správní. Komentář. Wolters Kluwer, stav k 31. 5. 2019 či v něm citované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2018, č. j. 2 As 60/2018-25). Podstatou přiznání odkladného účinku žalobě je totiž vytvořit právní (a v návaznosti na to též faktický) stav, který by existoval, pokud by napadené správní rozhodnutí žádné účinky nevyvolalo. V případě, že se právní účinky správního rozhodnutí doposud nijak neprojeví (adresát správního rozhodnutí dosud nezapočal s využíváním přiznaného práva nebo s plněním uložené povinnosti), má přiznání odkladného účinku žalobě ten následek, že po dobu trvání odkladného účinku není možné toto rozhodnutí realizovat. Tyto účinky se pozastavují až do konce soudního řízení, tj. do doby, než rozhodnutí, jímž se řízení před krajským soudem končí, nabude právní moci (srov. Kúhn, Kocourek ad: Soudní řád správní. Komentář. Wolters Kluwer, stav k 31. 5. 2019).
18. V posuzované právní věci žalobce dne 18. 7. 2018 podal žádost o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka Evropské unie. Učinil tak poté, co dne 21. 2. 2018 žalovaná svým rozhodnutím, č. j. MV-4675-4/SO-2018, které nabylo právní moci dne 23. 2. 2018, zamítla žalobcovu odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 8. 2017, č. j. OAM-1529-31/ZR-2016. Tímto rozhodnutím byla žalobci podle § 87l odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců na území České republiky zrušena platnost povolení k trvalému pobytu a podle § 50 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců stanovena lhůta 30 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území ČR. Proti tomuto rozhodnutí žalované žalobce podal žalobu k městskému soudu. Tato žaloba byla rozsudkem zdejšího soudu ze dne 21. 6. 2021, č. j. 9 A 77/2018-78, zamítnuta. V průběhu řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku městského soudu sp. zn. 9 A 77/2018 Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 9. 2021, č. j. 3 Azs 246/2021-39, kasační stížnosti přiznal odkladný účinek spočívající v tom, že se odkládá vykonatelnost rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 21. 2. 2018, č. j. MV-4675-4/SO-2018. Rozsudkem ze dne 30. 5. 2023, č. j. 3 Azs 246/2021-47, Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce zamítl, čímž došlo i k zániku účinků přiznaného odkladného účinku. Rozsudek kasačního soudu sp. zn. 3 Azs 246/2021 nabyl právní moci dne 16. 6. 2023.
19. V důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se pozastavily účinky pravomocného rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu a stanovení lhůty k vycestování z ČR. V souladu se zastávanou právní doktrínou se tak obnovil právní a faktický stav, který by existoval, pokud by napadené správní rozhodnutí žádné účinky nevyvolalo. Po dobu trvání účinků odkladného účinku, tj. do 16. 6. 2023, tak bylo na žalobce třeba hledět jako na cizince s přiznaným statutem trvalého pobytu.

20. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 29. 3. 2023, tedy v době, kdy na žalobce bylo třeba hledět jako na cizince disponujícího trvalým pobytem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že „*Povolení k trvalému pobytu je nejvyšším pobytoým oprávněním, které může účastník řízení získat, a toto povolení jej opravňuje k časově neomezenému pobytu na území České republiky. Povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana České republiky je nižším pobytoým oprávněním a nemá takové výsady jako právě trvalý pobyt.*“ Žalobce proti tomu názoru žalovaného nijak nebrojí, sám výslovně připouští, že disponoval-li by pravomocným povolením k trvalému pobytu, jeho žádost o udělení povolení k přechodnému pobytu by byla bezpředmětná. Vzhledem k tomu, že soud je vázán vznesenými žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), nemůže tak tento názor žalovaného podrobit soudnímu přezkumu. Dále však žalobce argumentuje, že v posuzované věci jeho žádost bezpředmětná není, protože postavením cizince s povolením k trvalému pobytu disponuje pouze přechodně, na základě přiznaného odkladného účinku kasační stížnosti.
21. K uvedenému soud uvádí, že je-li důsledkem přiznání odkladného účinku stav, kdy jakékoli účinky vydaného správního rozhodnutí se pozastavují a na cizince se hledí, jako by mu oprávnění k trvalému pobytu odňato nebylo, právní i faktické postavení takového cizince je shodné jako postavení cizince, kterému tento pobytoý status odňat nebyl, resp. u něhož dosud nebylo řízení o odnětí povolení k trvalému pobytu pravomocně skončeno. Dle názoru soudu proto není důvodu postupovat odlišně u cizince, jenž pobytoým oprávněním disponuje na základě přiznaného odkladného účinku rozhodnutí, kterým mu bylo pobytoého oprávnění zrušeno, a cizince, jenž shodným pobytoým oprávněním disponuje na základě dosud platného správního rozhodnutí. Byl-li žalobce ve shodném pobytoém postavení jako jiný cizinec se statutem trvalého pobytu, je splněna rovněž podmínka, že v důsledku změny okolností (přiznání odkladného účinku) potenciální kladné či záporné rozhodnutí správního orgánu o jeho žádosti již pro žalobce nebude mít význam.
22. Argumentuje-li žalobce tím, že vyhověním žádosti o povolení k přechodnému pobytu by došlo ke změně právního postavení žalobce, neboť přiznání odkladného účinku by v takovém případě pozbylo významu a mohlo by být zrušeno, soud ani tuto argumentaci nepovažuje za přílehavou. Žalobce zaměňuje následek a příčinu, když právě v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve věci týkající se zrušení žalobcova trvalého pobytu, a s tím souvisejícím vrácením žalobce do postavení cizince s trvalým pobytem, je třeba spatřovat bezpředmětnost žádosti o udělení nižšího pobytoého oprávnění. Soud souhlasí, že udělením povolení k přechodnému pobytu by zřejmě zanikl důvod vydání odkladného účinku kasační stížnosti, právní postavení žalobce by se však změnilo až poté, co by bylo rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zrušeno. Za právně relevantní příčinu změny právního postavení žalobce by pak bylo třeba v souladu s teorií kauzální příčinnosti považovat rozhodnutí o zrušení přiznaného odkladného účinku a nikoli rozhodnutí o udělení přechodného pobytu.
23. Námitky směřující do nezákonnosti napadeného rozhodnutí tak soud považuje za nedůvodné.
24. K námitkám týkajícím se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí z důvodu nedostatečného vypořádání odvolacích námitek soud uvádí následující.
25. Z bohaté a ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo

důvody, pro které bylo vydáno. Institut nepřezkoumatelnosti nelze vztáhnout na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Na určitou námitku může správní orgán reagovat i tak, že v odůvodnění prezentuje odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, čímž se s námitkami účastníka řízení minimálně *implicite* vypořádá. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i *implicite*) reagovat (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, či ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 362/2018-23).

26. Ve svém odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí žalobce namítal nesprávné právní posouzení otázky bezpředmětnosti žádosti ve vztahu k jeho aktuálnímu pobytovému oprávnění. V rámci toho mimo jiné argumentoval, že (i) usnesení o odkladném účinku je opatřením mimořádné a dočasné povahy a jako takové tak nemůže představovat dostatečný podklad pro učinění závěru, že se jiná žádost žalobce o pobytové oprávnění stala bezpředmětnou a že (ii) bylo-li by o jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu vyhověno, byl by dán důvod k postupu dle § 73 odst. 5 s.ř.s., upravující možnost zrušení usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu.
27. Odvolací námitky žalobce žalovaná vypořádala na str. 5 napadeného rozhodnutí, kde mimo jiné uvedla, že „*K výše uvedeným námitkám účastníka řízení Komise uvádí, že tento nadále disponuje povolením k trvalému pobytu rodinného příslušníka občana České republiky. Povolení k trvalému pobytu je nejvyšším pobytovým oprávněním, které může účastník řízení získat, a toto povolení jej opravňuje k časově neomezenému pobytu na území České republiky. Povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana České republiky je nižším pobytovým oprávněním a nemá takové výsady jako právě trvalý pobyt. Komise dodává, že institut odkladného účinku kasační stížnosti má mimořádnou povahu, kdy Nejvyšší správní soud odnímá před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí městského soudu, tedy z uvedeného je zřejmé, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dochází k odložení vykonatelnosti „správního rozhodnutí“ o zrušení povolení k trvalému pobytu účastníka řízení a tento má nadále řádné pobytové oprávnění, které ho opravňuje k pobytu na území. Účastníkovi řízení byl trvalý pobyt na území vydán jako rodinnému příslušníkovi občana České republiky, a on se podáním žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu domáhá uznání taktéž postavení rodinného příslušníka občana České republiky. Lze tedy konstatovat, že jeho žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu je zjevně bezpředmětnou. Komise souhlasí s odůvodněním správního orgánu I. stupně, že pozbývá smyslu vést dále předmětné řízení o žádosti účastníka řízení, jejímž předmětem je vydání nižšího pobytového oprávnění. Účastník řízení není zbaven možnosti v budoucnu požádat znovu o přechodný pobyt, avšak za situace, kdy projednání jeho žádosti bude mít faktický vliv na jeho možnost pobývat na území České republiky. Námitky účastníka řízení hodnotí Komise jako nedůvodné.*“
28. Soud souhlasí s žalobcem v tom, že odůvodnění napadeného rozhodnutí by vzhledem k odvolacím námitkám mohlo být obsáhlejší. Samotnou podstatu odvolacích námitek, tedy

skutečnost, zda žalovaná správně právně zhodnotila otázku bezpředmětnosti žádosti s ohledem na pobytový status založený toliko na přiznaném odkladném účinku však žalovaná vypořádala. Přitom, shodně s prvostupňovým správním orgánem, uvedla, že pro posouzení věci je rozhodný právní a faktický stav pobytového oprávnění žadatele a nikoli důvod, na základě kterého tímto statutem disponuje. Nevyjádřila-li se žalovaná podrobně k dílčí oponentní argumentaci, lze takovýto nedostatek považovat toliko za dílčí pochybení, avšak bez vlivu na srozumitelnost vypořádání podstaty odvolací námitky.

29. Rovněž tuto žalobní námitku tak soud považuje za nedůvodnou.
30. Poukazuje-li žalobce v závěru své žaloby na skutečnost, že podáním opakované žádosti o povolení k přechodnému pobytu přijde o tzv. fikci oprávněnosti pobytu ve smyslu § 87y zákona o pobytu cizinců, a dojde tedy ke zhoršení jeho právního postavení, soud uvádí, že i v tomto se žalobce mylí. Fikce oprávněnosti pobytu se totiž v prvé řadě nemohla uplatnit ani v případě jeho první žádosti ze dne 18. 7. 2018, když podání této žádosti předcházelo rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu žalobce. Přitom dle § 87y zákona o pobytu cizinců věta druhá, platí, že *oprávnění pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti neplatí, pokud nabylo právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění, o trestu vyhoštění, o ukončení přechodného pobytu nebo o zrušení trvalého pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, nebo se jedná o opakovaně podanou žádost, v níž nejsou uvedeny nové skutečnosti, které rodinný příslušník občana Evropské unie nemohl uplatnit v řízení o předchozí žádosti.*
31. K ostatním úvahám žalobce soud uvádí, že skutečnost, že při novém posuzování žádosti správní orgán nebude vázán právním názorem městského soudu vysloveným v rozsudku ze dne 19. 10. 2022, č. j. 8 A 62/2020-81, pak jistě nemůže jít k tíži žalobce, když v novém řízení bude v zájmu správních orgánů vyvarovat se pochybení, pro která bylo rozhodnutí žalované ze dne 22. 4. 2020, č. j. MV-50699-4/SO-2020, tímto rozsudkem zrušeno. Argumentaci žalobce nad možným vývojem cizineckého práva v budoucnosti pak soud považuje za toliko spekulativní a ničím nepodložené úvahy nad možnou právní úpravou de lege ferenda.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec její úřední povinnosti, proto jí soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29.01.2025

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu